

Fragment af rim-krönikan öfwer krigs-oroligheterna med Ryszland och Dannema...

1700-1829 81 Cg Br. 1788

1788 var. le

Vill, Sv.
Kl. 11.
(1788)

1700-1829
1788

Fragment

af

Rim = Krönika

öfver

Krigs-öroligheterna

med

Ryßland och Dannemarf

År 1788.

Sjunges som: Helt hafwer jag öfver watten 16:

utän pris

28

Drebro,

Trykt hos Johan Peter Lindb, 1789.

le

Kung Gustaf i Sverige sit Fädernes-
land

Då frälste från yttersta wäda,
När Tvedragtens andalagt folket i band,
Och sjelfswäld tänkt ensam få råda.

2. Ut dese i Illskan ha bannats derpå,
Som förr warit Herrar i huse,
Det undrar ej någon, som wet, at dem då
Smakat wäl wara slafwarnes kuse.

3. Ut sen ha' de mumlat och stäm-
plat i mjugg,
Med tadel, och konstler, och snaror;
Och Ryssen har ej warit sen eller njugg,
Ut påblåsa Eöneldens faror.

4. Den Rysska Czarinnan ock rustade til
Fler haf med sin Flottor öfreda;
Men wil kufwa Grannen, han skal sitta still,
Ej motwårn i nödfall tilreda.

5. Sust

5. Just den, som war skickad, at ta-
la om fred,
Var upror och örlig i sinnet:
Han het Rasumowsky, til wårsta altwred,
Det faller ej Swerjet ur minnet.

6. Kung Gustaf nu flog på sit dyr-
bara Swärd;
Nu kan jag ej längre förhåla,
Ut låta de Ryssar all falskhet och skård,
Med rygghuden en gång betala.

7. Jag går sade Kungen til Finland i år
Uttföljder utaf mina Trouppar:
Om hjertat är Swenskt och om ärlighet råar
Ser Lyckan oss blomstrande knoppar.

8. Prins Carl utaf Sörmland war
Stor-Amiral,
Riks-Flottans bästa bestyrar'
Då träffades wist et förträffeligt wal:
Hela werlden den sanning bedyrar.

9. Han kom, och han såg, och han
lärde Desin.
Swenskt flagga sin heder bewisa:
Om han sig ej frökt, had' han fått
glödgat win,
Och Blåbär til Frukost at spisa.

10. Men

10. Men det blef en Greigh för-
behållit til kost,
Som aftonwards gäst wille wara;
Sig trängde til bords, tog in nyppersta post,
Och wille den hetsigt förswara.

11. Som modigen Bieskei förriga Slag,
Han ock wille Ryskarne lära,
På höllan at wäga sig fram för en dag,
Och inlägga tapperhets åra.

12. Dock fann han at Carl war för
farlig en man,
At ensam ta fast uti fragen:
Han satte sielf-tredie med eld honom ann,
Men afgick med bukref i magen.

13. Det går honom widt öfwer alt
hans begrepp,
När Seglen de trasslas, som rutna;
Han krosade, splittrade ser sina Skepp,
Och två uti sank nederskutna.

14. Det tredje borttrycktes med Man-
skap och alt,
Til byte i Segrarens händer,
Som i sit commando, af hwad Han befalt,
Til skräck för sin owän blef känder.

15. Förr

15 Förr skröts det så hisligt med
Rysarnes Mor,
Des Stormverk på hafwet och fältet;
Du bröy hon ihop, och hon blef ei så stor,
Se'n Greigen fått hugget i bältet.

16. Jag tror, sade Hon, min Barn!
det är bäst,
Att pläcka ihop sina waror,
Och flygta åt Moskous som man hinner måst,
Att undwika warre slags faror.

17. Hon tänkte wäl mera; men mun-
nen sad: Sig!
Hwad mit Petersburg borde heta,
Szar Peter den nycklen stäck hastigt til sig,
När han Konung Carls död fått weta.

18. Här stannade Hon, lät en ann
hörja lek,
Och lägga sin löf uppå Laren:
Hon gedt honom Os af en smakliger stek,
Som wäckte den hugstore Kaxen.

19. Omöjligt det syntes tro Danna-
mark om ondt,
Som man all förtrolighet wisat:
Man tänkt, från den sidan, för anfall
förskont,
Fått alltid des wänskap beprisat.

20. Men

20. Men här war nå'n ältä, som
skulle i form:

Gud wet hwad man ämnat tüsskapa!
De wettige sagt, at den war för enorm,
Dch blir hela werldeues äpa.

21. Prins Carl utaf Hessen, den är-
lige man,

Han wille et storwerk utföra:
Han tog sig de trognas förmynderskapan,
Som nu skulle biträde göra.

22. Han reste som wän och besåg sig förut,
At stifta förbund med de männer,
Som ogerna lida nå'n luctt utaf frut
De gyllene människo-wänner.

23. Han återkom wän *); til de Wi-
kingars bo,

Dem skicked sin Kerligheds hilsen,
Fast ingen lär wara som dertil satt tro,
Om ej nå'n förnyckt Jeppe Nielsen.

24. Han återkom wän, tog in Fä-
sten och Land:

När sielfwa Kongålf måst sig gifwa;
Så kan man wältänka, hwad blir efterhand
I Danmarks Annaler at skrifwa.

25. Hwad

*) Se Prinsens af Hessen utgifna Manifest.

25. Hvad Heders merveiller den Her:
ren lagt ner,
I Strömstad och i Uddewalla,
Uti Wenersborgoch i Qwistrum, med mer,
Lår ej utur minnet förfalla.

26. Han kom och lät weta, at och
Götheborg
Wore smuckt för tre Prinsar at taga;
Men alla tre fingo en wälförtjent korg,
At därmed til Norje sig laga.

27. Med fasa betraktades bilor och tåg,
Galgfrokar, tumskrufwar, kniptån-
ger *);
I Christian den omildes tid man slift såg,
Swarmed man halsbugger och hänger **).

28. En

*) Förmodeligen hafwa dese Skarprättare-werktyg icke warit ännade til något annat behof än til at hålla den Norrste Soldaten uti sträng disciplin.

***) Sådän hård medfart behöfwer ej den Swenska Soldaten för at förstå det ordet lyda; han känner det förut uti hela sin widd; och det är honom den största wällust, om han så til pricka kan fullgöra sin Konungs och Officerares befallningar, at de med des göromål, äro nögda. Han känner det löfte han gjort at wäga lif och blod för sin Konung och Kosterbygd, och då tilfallet är för hand at fullborda det, så går han med et tappert mod och muatra steg på den bana dit äwan kallat honom.

28. En Gud och en Konung af gammal
mal och ung
Här wördas och älskas til döden.
Pris ware vår Gud och wälsignad vår
Kung,
Som frälst Gøttheborg utur nöden!

29. Så sjunge wi alla, så sjunger
en hwar
Med redlig ömtänka för sina.
Gud hjelpe vårt Swerje! Gud styrke
vår Far!
Men skam får hwar lymff Catilina!

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

